

– впровадження передових прийомів і методів праці, організацію і обслуговування робочих місць [3].

Підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом, забезпечення його раціонального використання значною мірою пов'язано з проведенням якісних змін у складі ресурсів і з підвищенням ефективності в їх управлінні. Завдання підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом полягає насамперед у вдосконаленні використання й управління ресурсами підприємства та в підвищенні їхньої цілісності, яка проявляється у тісному взаємозв'язку.

Бібліографічний список:

1. Невроцький Н.О. Оцінка ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства. *Інтернаука*. 2017. № 1(23). Т. 2. С. 97-101.

2. Лапин Е.В. Экономический потенциал предприятия: монография. Сумы: Университетская книга, 2002. 310 с.

3. Латішева О.В. Ресурсний потенціал підприємства: сутність, складові та особливості управління елементами забезпечення сталого розвитку. *Економічний вісник Донбасу*. 2018. № 3(53). С. 126-130.

4. Бачевський Б.Є., Заблодська І.В., Решетняк О.О. Потенціал і розвиток підприємства: навчальний посібник. К. : Центр учбової літератури, 2009. 400 с.

5. М'ягих І.М. Оцінка використання ресурсного потенціалу підприємств України в ринкових умовах. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2011. № 33. С.199-203.

УДК: 656.076

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ ТОРГОВО-ТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Баценко Л.М., кандидат економічних наук, доцент,
Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

Панаріна М.В., магістрант,
Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

Поточне середовище, в якому працюють підприємства швидко змінюється та є дуже мінливим. Стан підприємств за останнє десятиліття свідчить про нестабільність економічної ситуації в Україні, про наявність ризиків у діяльності компаній різних галузей і форм власності. Крім того, поява нових зовнішніх факторів, які

безпосередньо призвели до зниження ділової активності значної частини підприємств та вплинули на ефективність їх діяльності, в тому числі на ефективність їх управління.

Від якості всієї системи управління залежить якість діяльності структурних елементів системи менеджменту. І його якість визначає позицію компанії на ринку. Підтримання певного рівня конкурентоспроможності або його підвищення вимагає впровадження низки процедур, спрямованих на покращення його характеристик у системі управління. Розвиток цих процедур та забезпечення їх реалізації є завданнями вищого керівництва. Введення цих процедур передбачає внесення змін до індивідуальних або всіх структурних елементів системи управління.

Сучасні підприємства прагнуть бути конкурентоспроможними, привабливими для інвесторів, прибутковими, здатними завойовувати нові ринки. Тому для забезпечення ефективності системи управління необхідно враховувати фактори, які можуть вплинути на діяльність підприємства. Ці фактори включають організаційні характеристики підприємства, внутрішні та зовнішні фактори, конкуренцію, стратегічні питання та ефективність бізнесу [1].

На ефективність управління підприємницькою діяльністю та її конкурентоспроможність в умовах сучасної ринкової економіки впливають найрізноманітніші фактори, які формують сприятливе чи несприятливе підприємницьке середовище. Під підприємницьким середовищем мають на увазі наявність умов і чинників, які впливають на функціонування та діяльність підприємства та вимагають прийняття постійних управлінських рішень, націлених на їх усунення чи пристосування до них. Середовище будь-якої організації прийнято розглядати з позиції впливу факторів на неї. Всі ці фактори можна класифікувати на дві сфери: внутрішні (мікросередовище) і зовнішні (макросередовище).

Вивчення макросередовища товарно-транспортного підприємства передбачає аналіз тих складових зовнішнього оточення, з якими організація перебуває у безпосередній взаємодії: соціально-демографічних, економічних, технологічних, політичних, географічних та правових факторів (рис. 1).

Внутрішнє середовище торгово-транспортної компанії являє собою сукупність внутрішніх факторів, які безпосередньо впливають на його функціонування. Така організація внутрішніх чинників є змістовною та доцільною й надалі дозволить проводити оцінювання діяльності компанії за впливом факторів. На рис. 2 наведено перелік

внутрішніх факторів та можливі бізнес-процеси, з якими може стикнутися ТТК під час ведення своєї діяльності.

Економічні	<ul style="list-style-type: none">• Стан економіки• Стабільність національної валюти• Рівень безробіття• Рівень податків
Технічні	<ul style="list-style-type: none">• Розвиток науки• Розвиток технічного прогресу• Розвиток ІТ-технологій
Політичні	<ul style="list-style-type: none">• Політична ситуація в країні• Відкриття іноземних ринків для вітчизняних товарів та послуг• Політична стабільність
Соціально-демографічні	<ul style="list-style-type: none">• Рівень добробуту громадян• Соціальні норми• Міграційні процеси
Географічні	<ul style="list-style-type: none">• Клімат та ресурсний потенціал регіону• Рівень розвитку інфраструктури• Геополітичне розташування підприємства та його складських приміщень
Нормативно-правові	<ul style="list-style-type: none">• Законодавство• Конституційні основи

Рис. 1. Фактори впливу макросередовища для торгово-транспортного підприємства

Дія кожного чинника може по-різному виявлятися в ефективності роботи ТТК. Тому враховуючи описані вище фактори зовнішнього та внутрішнього середовища, які прямо чи опосередковано впливають на роботу такого типу підприємницької діяльності, можна запропонувати наступні дії щодо покращення системи управління та адміністрування торгово-транспортної компанії:

1) Запровадження у діяльність підприємства системи управління витратами. Удосконалення цієї системи націлене на постійний пошук та виявлення можливостей економії виробничих та транспортних ресурсів з метою підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства, планування витрат, стимулювання збереження головних ресурсів та зниження витрат.

2) Впровадження у роботу підприємства стратегічного та операційного планування. Це допоможе визначити конкретні дії на короткостроковий період, допоможе у пошуку нових клієнтів та інше. Подібні дії забезпечать стабільну роботу усіх сфер діяльності та відділів. Прикладом операційного планування для цього виду економічної діяльності може бути проведення аналізу автопарку підприємства, оцінка зносу транспорту та виробничого обладнання, внесення пропозицій щодо заміни/утилізації або купівлі нового транспорту.

3) Встановлення в автотранспорт системи GPS. GPS моніторинг транспорту дозволяє отримати більшу кількість інформації щодо ефективності діяльності водіїв та експедиторів.

Економічний	Виробничий	Організаційно-структурний	Інноваційний
<ul style="list-style-type: none"> • Відсоток власного капіталу • Залучення позикових коштів • Обсяг дебіторської та кредиторської заборгованостей • Рівень прибутковості підприємства 	<ul style="list-style-type: none"> • Рівень морального та фізичного зношення обладнання та транспортних засобів • Виробничі можливості підприємства • Контроль якості продукції та транспортних послуг 	<ul style="list-style-type: none"> • Рівень кваліфікованості персоналу • Стратегія розвитку підприємства • Організаційна структура • Методи управління та планування 	<ul style="list-style-type: none"> • Впровадження інновацій у виробничі та адміністративні процеси

Рис. 2. Внутрішні фактори впливу на ефективність управління товарно-транспортним підприємством

4) Окрім системи GPS, значно вплине на оцінку логістичної діяльності використання датчика контролю рівня та витрат палива транспортним засобом. Завдяки цьому фахівцям з логістичного відділу буде простіше аналізувати споживання пального, пивдикість пересування, кількість та тривалість зупинок, допоможе розробити більш зручні та безпечні маршрути для доставляння вантажів. До того ж встановлення таких систем на транспортні засоби допоможе технічному відділу в оцінці технічного стану транспорту [2].

5) Таким чином, для забезпечення ефективності управління діяльністю та результативного адміністрування бізнес-процесів на торгово-транспортному підприємстві необхідно здійснювати безперервний аналіз перелічених вище факторів, постійно виявляти нові та необхідні для підприємства інновації, впроваджувати їх та зважати увагу на зміни у суспільстві та державі.

6) Впровадження стратегії, яка буде направлена на розробку обґрунтованих маршрутів та проектів планів перевезень, контроль технічної частини, планування фінансової діяльності сприятиме своєчасному та безперебійному виконанню заявок, а отже, підвищенню рівня рентабельності та конкурентоспроможності компанії.

Бібліографічний список:

1. IMPROVING OF COST MANAGEMENT AT ENTERPRISE. URL: http://market-infr.od.ua/journals/2020/48_2020_ukr/19.pdf (дата звернення: 26.03.2023).

2. Муравйова І.О. Транспортна логістика. Актуальні проблеми та шляхи вирішення. *Економіка та управління: сучасний стан та перспективи розвитку*: III Міжнародна науково-практична конференція, ОДАБА (23-24 листопада 2017 р.). 2017. С. 833-837.

УДК: 631.152

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Бондаренко О.В., здобувач вищої освіти*,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Структура управління (СУ) на підприємстві виступає важливим організаційним елементом, який потребує постійного аналізу і обґрунтування можливих напрямків вдосконалення. Виробнича діяльність підприємств здійснюється на основі встановлення інформаційних, технологічних, трудових, фінансових, управлінських зв'язків між персоналом, структурними підрозділами, цехами, керуючою і керованою підсистемами. Тому невід'ємним завданням підприємства для його подальшої діяльності є створення конструктивної, максимально продуктивної управлінської структури [1].

* Науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор В.М. Нагасєв